

камбани, които звънѣха отъ подухването на вѣтъра, и храмове, пазени отъ чудовища. Всички кжщи бѣха боядисани съ черъ лакъ, а покривитѣ направени отъ емайлъ. Щомъ слѣзе на кея, Матацаресъ видѣ предъ себе си човѣкъ, седналъ въ биволска кола, който го поздравляваше съ клатене на глава. Тоя човѣкъ носѣше десетъ шапки поставени една върху друга въ форма на конусъ, и лицето му се освѣтяваше отъ блѣсъка на огроменъ диамантъ. Навсѣкжде наоколо: върху мостоветѣ, върху тераситѣ, та чакъ до върха на хълма се движеше безкрайна тълпа хора, които носѣха книжни хоругви, хвърляха цвѣтя и разни играчки и удряха бронзови кржгове. Вечеръта милиони фенери продължиха деня, а изкуственитѣ ракети увеличиха броя на звездитѣ.

Китайскиятъ императоръ се зарадва много, когато се научи за намѣрението на царя.

Той предложи на далечния гостъ дворецъ срѣдъ градина отъ хиацинти и плачущи върби. Въ нея имаше голѣми миди отъ онтиксъ, хижи отъ планински кристалъ и басейни съ опитомени риби, които носѣха огърлиета отъ рубини и обици отъ бисери. Всѣкой день императорътъ идваше да го види въ това вълшебно мѣсто. Двамата оставаха дълго време заедно. Слушаха чуруликането на птичкитѣ, пиеха чай и се наслаждаваха на чудната природа.

Единъ день императорътъ поиска да почете още повече госта и предложи да му попѣе самата негова дъщеря.

Матацаресъ видѣ да идватъ къмъ него седемъ млади принцеси, всѣка облѣчена въ единъ отъ цвѣтоветѣ на небесната джга. Тѣ държеха лири отъ абаносъ и движеха изящно главитѣ си, украсени съ цвѣтя отъ злато и скжпоценни камъни. Предъ тѣхъ императорската дъщеря въ дреха отъ черна коприна, извезана съ фигури на птички, а на краката ѝ сребърни обувки. Тя зпрѣ и постави устни на фрейта отъ аметистъ. Лице